

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Directia Generala a Finantelor
Publice a Judetului Mehedinti

Str. Piata Radu Negru nr. 1
Drobeta Turnu Severin
Tel : +0252 315774
Fax: +0252 316225

DECIZIA Nr. din 15.12.2009

privind solutionarea contestatiei formulata

de S.C. X S.R.L. Drobeta Tr. Severin

înregistrata la D.G.F.P. Mehedinti sub nr./2009

Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti a fost sesizata de **S.C. X SRL Drobeta Tr. Severin**, inregistrata la Oficiul Registrului Comertului sub nr..../2004, Cod unic de inregistrare avand domiciliul fiscal in Drobeta Tr. Severin, cu contestatia inregistrata la D.G.F.P. Mehedinti sub nr..../11.11.2009.

Contestatia a fost formulata împotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..../27.10.2009, emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Mehedinti, in baza Raportului de inspectie fiscala nr./27.10.2009 si are ca obiect suma de lei, reprezentând :

- lei, TVA de plata stabilita suplimentar;
.... lei, majorari de intarziere aferente.

Contestatia a fost depusa în termenul prevazut de art. 207, alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata.

Constatand ca în speta sunt îndeplinite dispozitiile art.205 alin.(1) si art. 209, alin.(1), lit.a) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti este competenta sa solutioneze cauza.

I. Prin contestatia formulata, **S.C. S.R.L. Drobeta Tr. Severin** contesta Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr..../27.10.2009, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr..../27.10.2009, respectiv suma totala de lei, reprezentând lei TVA de plata stabilita suplimentar si lei, majorari de intarziere aferente.

In sustinere, contestatoarea mentioneaza ca organele de inspectie fiscala in mod eronat nu au acceptat la deducere TVA-ul in suma de lei, aferent cheltuielilor facute cu sponsorizarea, efectuata in bunuri, pe perioada

01.10.2005-30.09.2008 in suma totala de lei, invocand in aparare dispozitiile art.145 alin.(3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza ca dreptul de deducere al TVA se poate exercita si in cazurile prevazute la art.128 alin.(8) si pct. 6 din Normele Metodologice.

De asemenea, precizeaza ca dispozitiile acestor articole permit deducerea TVA aferenta tuturor cheltuielilor cu sponsorizarea, dar obliga persoana impozabila sa colecteze TVA pentru cheltuielile de sponsorizare care depasesc plafonul de 3 la mie din cifra de afaceri.

Mai mentioneaza ca in cadrul raportului de inspectie fiscala nr./27.10.2009 s-a stabilit ca sumele reprezentand sponsorizari sunt in totalitate deductibile din impozitul pe profit datorat ceea ce inseamna ca au fost respectate conditiile prevazute la art.21 alin.(4) din Codul fiscal si anume:

- sunt in limita a 3 la mie din cifra de afaceri;
- nu depasesc 20% din impozitul pe profit datorat.

Referitor la calculul majorarilor de intarziere il considera total eronat deoarece inspectia fiscala a luat in calcul ca scadenta a TVA data de 25 a lunii urmatoare trimestrului in care s-a facut sponsorizarea: *“desi in normele metodologice se precizeaza clar: taxa colectata aferenta depasirii se calculeaza si se include in decontul intocmit pentru perioada fiscala in care persoana impozabila a depus sau trebuie sa depuna situatiile financiare anuale”*.

In consecinta, **S.C X S.R.L. Drobeta Tr. Severin** solicita anularea constatarilor facute la cap.III-„Constatarii fiscale”, pct.3 „Taxa pe valoarea adaugata” alin. (3), (4) si (5) din Raportul de inspectie fiscala nr...../27.10.2009 si a Deciziei de impunere nr...../27.10.2009, privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala.

II. Prin Decizia de impunere nr..../27.10.2009 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala nr..../27.10.2009, organele de inspectie fiscala au stabilit in sarcina contestatoarei TVA suplimentara de plata aferenta anilor 2005, 2006, 2007 si 2008 in suma totala de lei si majorari de intarziere aferente in suma de lei.

Din controlul efectuat pe baza documentelor puse la dispozitia organelor de control s-a constatat ca in anii 2005, 2006, 2007 si 2008 societatea a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli de sponsorizare in suma de lei si a dedus in mod eronat TVA in suma de lei aferenta achizitionarii bunurilor sponsorizate.

Inspectia fiscala si-a intemeiat constatarile pe dispozitiile art. 145 alin.(1) si alin.(2), lit.a) din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, stabilind in baza acestora TVA suplimentara de plata in suma de lei ce trebuia achitata la 25 ale fiecarui trimestru mentionat mai sus, iar pentru neplata la termenele legale a taxei datorate a calculat conform art.120 alin. (1) si alin.(2) din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala republicata cu modificarile si completarile ulterioare si majorarile de intarziere aferente in suma de lei.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei si având în vedere motivatiile contestatoarei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificata s-au retinut urmatoarele:

Referitor la suma contestata de lei, reprezentând TVA suplimentara de plata, Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Mehedinti este investita sa se pronunte daca S.C S.R.L. Drobeta Tr. Severin are dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitionarii unor bunuri in conditiile in care acestea au fost destinate sponsorizarii si nu utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile.

In fapt, in perioada 30.09.2005-29.09.2008 S.C.S.R.L. Drobeta Tr. Severin a inregistrat in evidenta contabila cheltuieli de sponsorizare in suma de lei, reprezentand valoarea materialelor de constructii aprovizionate si date gratuit unor scoli, biserici, episcopii si parohii din judetul Mehedinti, in baza unor contracte de sponsorizare si avize de insotire a marfurilor.

In urma inspectiei fiscale organele de control au retinut ca aceste aprovizioane nu au fost efectuate in folosul operatiunilor sale taxabile motiv pentru care nu au acordat societatii contestatoare dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata aferenta in suma de lei.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.145 alin.(1) si alin.(2), lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare care precizeaza:

Art.145, alin.(1) „Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei”.

Art.145, alin.(2) „Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:

a) operatiuni taxabile”:

Art.145, alin.(3) „Daca nu contravine prevederilor alin.(2), persoana impozabila are dreptul de deducere a taxei si pentru cazurile prevazute la art .128 alin.(8) si la art. 129 alin.(5)”.

In baza prevederilor de mai sus, se retine ca dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri, in speta materiale de constructii, este conditionat de efectuarea acestora in scopul operatiunilor taxabile si sa prezinte documente cu privire la indeplinirea acestei conditii.

Sustinerea contestatoarei ca pentru bunurile achizitionate si destinate sponsorizarilor este permisa deducerea taxei pe valoarea adaugata in baza dispozitiilor art.145 alin.(3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificarile si completarile ulterioare nu are relevanta si nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei deoarece analizand textul complet prevazut la art.145 alin.(3) conform caruia: „ **Daca nu contravine prevederilor alin.(2), persoana impozabila are dreptul de deducere a taxei si pentru cazurile prevazute la art 128 alin.(8) si la art 129 alin.(5)”** si nu pe cel citat fara partea esentiala de catre societate, rezulta ca o persoana impozabila are dreptul de deducere a taxei si pentru cazurile prevazute la art. 128 alin.(8) **daca nu contravin alin.(2) al art.145**, care precizeaza ca: “**Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea**

sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile”, or în cauza materialele de construcții achiziționate în valoare de lei au fost destinate obiectului contractelor de sponsorizare încheiate în perioada verificată.

Prevederile art.128 alin.(8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare și pct. 6 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal precizează că acordarea de bunuri de mică valoare în mod gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare în cursul unui an calendaristic în limita a 3 la mie din cifra de afaceri, nu constituie livrare de bunuri și se referă la sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată și că în speta nu se colectează TVA.

De asemenea, motivată potrivit căreia: *“În cadrul raportului de inspectie fiscală nr. 9619/27.10.2009 s-a stabilit că sumele reprezentând sponsorizări sunt în totalitate deductibile din impozitul pe profit datorat ceea ce înseamnă că au fost respectate condițiile prevăzute la art. 21 alin.(4) din Codul fiscal și anume: sunt în limita a 3 la mie din cifra de afaceri și nu depășesc 20% din impozitul pe profit datorat”,* nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei deoarece dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată este reglementat de prevederile art.145 alin. (2).

Prin urmare, taxa pe valoarea adăugată în suma de lei aferentă achiziționării bunurilor sponsorizate a fost stabilită în mod legal de către organul fiscal ca fiind nedeductibilă și în consecință suplimentară de plată, bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare nu au fost efectuate în scopul operațiunilor taxabile ale societății contestatoare, **realitatea economică fiind sponsorizarea și nu vânzarea materialelor achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile**, fapt pentru care urmează să se respingă contestația ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la suma de lei, reprezentând majorări de întârziere aferente TVA datorate bugetului de stat și stabilită de către inspectorii din cadrul A.I.F. Mehedinti prin decizia de impunere nr./27.10.2009.

In fapt, organul fiscal a calculat pentru neplata în termen a TVA datorată bugetului de stat, stabilită prin Decizia de impunere nr..../27.10.2009 majorări de întârziere în suma de lei.

In drept, în speta sunt aplicabile prevederile art.119 alin.(1) art. 120 alin. (1) și alin.(2) din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

Art.119, alin(1) “Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”

Art.120, alin.(1) “Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Art.120, alin.(2),,pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv”.

Se retine ca majorarile de intarziere în suma de lei au fost stabilite în mod legal de catre organul fiscal, fapt pentru care urmeaza sa se respinga contestatia pentru acest capat de cerere.

Motivatia referitoare la calculul majorarilor de intarziere pe care il considera total eronat deoarece: “ *Inspectia fiscala a luat in calcul ca scadenta a TVA data de 25 a lunii urmatoare trimestrului in care s-a facut sponsorizarea, desi in normele metodologice se precizeaza clar: taxa colectata aferenta depasirii se calculeaza si se include in decontul intocmit pentru perioada fiscala in care persoana impozabila a depus sau trebuie sa depuna situatiile financiare anuale*” nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei, fiind irelevanta deoarece organele de inspectie fiscala nu au calculat majorari de intarziere pentru taxa colectata aferenta depasirii plafonului, ci pentru TVA neadmisa ca deductibila.

Având în vedere ca pentru TVA care a generat aceste accesorii contestatia a fost respinsa, urmeaza a se respinge contestatia si pentru majorarile de intarziere aferente potrivit principiului de drept: „*accessorium sequitur principale*”.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei, coroborate cu art. 209, art. 210, si art. 216, alin. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de **S.C X S.RL. Drobeta Tr. Severin** împotriva Deciziei nr...../27.10.2009 pentru suma de lei, reprezentând TVA stabilita suplimentar de plata si pentru suma de lei, reprezentând accesoriiile aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Judetean Mehedinti în termen de 6 luni de la data comunicarii, conform prevederilor legale.

Director Coordonator,